

which is currently used as the offices of the Goethe Institute. Until 1939 the Embassy of the German Reich was located in the Thunovská Street 18.

1989

The Lobkowicz Palace played an important role in recent German history, thanks to the events of summer and autumn 1989. East German citizens, hoping to emigrate to the West, sought sanctuary at the Embassy. Initially they were able to camp down in the attic, but as their numbers grew rapidly, they were allowed to stay in the offices and reception rooms of the palace. In the end tents had to be put up in the garden. By the end of September there were about 4,000 East German citizens on the Embassy premises. On 30 September 1989, the West German Foreign Minister, Hans-Dietrich Genscher, announced that he had managed to negotiate permission for them to leave for the West. He made the announcement from the balcony on the first floor, with what is probably the most famous unfinished sentence in modern German history: "We have come here to inform you that today you will be allowed..." The rest was drowned in jubilant cheers. A plaque on the balcony commemorates this event. The fact that East German citizens were allowed to leave for the West then and on two other occasions at the end of October and beginning of November cleared the way for the fall of the Berlin Wall on 9 November 1989.

Velvyslanectví NDR sídlilo do roku 1990 v budově na Masarykově nábřeží, dnešním sídle Goethe-Institutu. Do roku 1939 bylo vyslanectví Německé říše v Thunovské ulici č. 18.

Rok 1989

Lobkovický palác je známý a důležitý pro německé dějiny díky událostem z léta a podzimu roku 1989. Tehdy zde našli útočiště občané NDR, kteří chtěli vycestovat na Západ. Během týdnů jejich počet rychle narůstal. Nejprve byli ubytováni na půdě, pak byly dány k dispozici kanceláře a reprezentační prostory a nakonec byly na zahradě postaveny stany. Koncem září pobývaly na území velvyslanectví asi 4 tisíce občanů NDR. 30. září 1989 jim mohl tehdejší spolkový ministr zahraničí Hans-Dietrich Genscher oznámit, že mohou vycestovat na Západ. Jeho slavnou, nedokončenou větu „Přišli jsme za vámi, abychom vám sdělili, že dnes budete moci...“, jejíž konec zanikl v jásotu uprchlíků, připomíná pamětní tabule na balkoně v prvním patře. Tento výjezd uprchlíků z NDR a dva následující začátkem října a začátkem listopadu připravily cestu k pádu Berlínské zdi 9. listopadu.

The palace around 1740. Engraving by M. Engelbrecht. Palác okolo 1740. Mědiryt M. Engelbrechta.

Painted rooms. Freskové sály.

Plaque commemorating the events of 30 September 1989, balcony. Pamětní tabule na 30. září 1989, balkon.

Tiráž/Imprint:
Embassy of the Federal Republic of Germany
Velvyslanectví Spolkové republiky Německo
Vlašská 19
118 01 Praha 1

Tel.: (+420) 257 113 111
E-Mail: info@prag.diplo.de
Twitter: @velvyslanec_SRN

prag.diplo.de

prag.diplo.de

The Lobkowicz Palace

The Lobkowicz Palace is one of the grandest and most impressive Baroque palaces in Prague. It was built by the Master of the Court Mint Count Karel Přebořovský of Kvasejovice, who probably commissioned the architect Giovanni Battista Alliprandi (1655–1720). The palace was built between 1703 and 1707 on the site of the house "At the Three Musketeers" and the former brewery of the Strahov Monastery. Count Přebořovský overstretched his resources and was forced to sell the palace in 1713. After changing hands several times, in 1753 the palace ended up in the hands of the Lobkowicz family as a dowry. For the next 175 years it was the main Prague seat of the Hořín-Mělník branch of the family, founded in 1753. After a fire, the family employed the architect Ignaz Palliardi (1737–1824) to add the top floor. The palace has looked much the same ever since.

In 1927 the Lobkowicz family sold the palace to the Czechoslovak state, but without the furnishings. Most of today's furnishings come from the collections of the German Foreign Ministry in Berlin. In the years just after it was sold, the palace was used for the offices and libraries of the Masaryk Workers' Academy, the State Archeological Institute, the State Monument Preservation Office and the Slavonic Institute. In summer 1945 a political university was opened here, in 1949 the palace served for one year as the Chinese Embassy. Up to the end of the 1960s it was used by the Institute for Politics and Science, and then as an administrative building for the Diplomatic Service Agency of the Czechoslovak Foreign Ministry.

Ever since diplomatic relations were re-established between the Federal Republic of Germany and Czechoslovakia in 1974, the building has housed the Federal Republic's Embassy in Prague. Some 75 people work at the Embassy, around half of whom are Czechs – some have been working there for many years. The German diplomatic staff tend to stay for just three to five years.

Until 1990 the Embassy of the German Democratic Republic (East Germany) was housed in a building on the Masaryk Embankment,

Lobkovický palác

Lobkovický palác patří k nejpůsobivějším a nejkrásnějším barokním palácům v Praze. Jeho výstavbu pověřil tehdejší dvorní mincmistr hrabě Karel Přebořovský z Kvasejovic pravděpodobně veronského architekta Giovanna Battistu Alliprandiho (1655–1720). Palác vznikl mezi rokem 1703 a 1707 na místě domu „U tří mušketýrů“ a bývalého pivovaru Strahovského kláštera. Hrabě Přebořovský se však nákladnou stavbou finančně vyčerpal, takže musel být jeho majetek v roce 1713 vydražen. Po několikeré změně vlastníka se palác dostal roku 1753 jako věno do vlastnictví rodiny Lobkowiců. Další 175 let byl palác pražským sídlem hořínko-mělnické větve rodiny Lobkowiců. Po požáru pověřila rodina v roce 1769 architekta Ignáce Palliardiho (1737–1824) přístavbou horního patra, čímž palác získal svoji dnešní podobu.

V roce 1927 prodala rodina Lobkowiců palác československému státu, ale bez mobiliáře. Dnešní zařízení pochází z velké části z inventáře Spolkového ministerstva zahraničí v Berlíně. V následujících letech využívaly palác pro své kanceláře a knihovny Masarykova dělnická akademie, Archeologický ústav, Památkový úřad a Slovanský ústav. V létě roku 1945 zde zahájila svou činnost Vysoká škola politická, od roku 1949 sídlilo v paláci několik let čínské velvyslanectví. Následně sloužila budova do konce šedesátých let Institutu pro politiku a hospodářství, potom jako správní budova Správy služeb diplomatickému sboru československého ministerstva zahraničních věcí.

Od znovunavázání diplomatických vztahů mezi Československem a Spolkovou republikou Německo v roce 1974 je budova sídlem Velvyslanectví Spolkové republiky Německo v Praze. Velvyslanectví má asi 75 pracovníků, asi polovina zaměstnanců jsou Češi, z nichž někteří zde pracují již mnoho let. Diplomaté, vyslaní ze Spolkového ministerstva zahraničí v Berlíně, zůstávají v Praze zpravidla tři roky až pět let.

LOBKOWICZ PALACE

The Embassy of the Federal Republic of Germany in Prague

LOBKOVICKÝ PALÁC

Sídlo Velvyslanectví Spolkové republiky Německo v Praze

more/více

🇬🇧 A Tour of the Palace

The **Main Entranceway** is adorned with a fresco called "Time Rules over Life", which, along with the "Fall of Icarus" on the garden side of the entrance, is thought to be the work of Johann Jakob Stevens von Steinfels (1651–1730). The plasterwork here, as elsewhere in the palace, is by Tommaso Soldati (1665–1743).

The **Main Staircase** is the first major Baroque staircase in Prague to follow the Viennese model. Photographs lining the staircase are a reminder of the dramatic events of 1989 and the big "L" on the candelabras on the balustrade goes back to the time when the palace belonged to the Lobkowitz family. An illuminated panel shows the palace during a light installation prepared by Philipp Geist in autumn 2014. The ceiling fresco above the staircase depicts an allegory of war and peace. It was created probably in 1713, when the palace belonged to the Liebstein von Kolowrat (Kolovrat-Libštejnský) family.

The first of the **reception rooms** on the first floor is adorned with a ceiling fresco "Banquet of the Muses" by an anonymous artist. It is thought that this was once used as a dining room. The four paintings in this room are on loan from the German Embassy in Paris.

If you continue straight ahead, you enter the so-called **Stove Salon**, dominated by a tile stove that probably goes back to when the palace was first built. Same as the stove in the adjacent Gobelin Salon, it was loaded from a small room located between the two salons. The paintings in the Stove Salon are on loan from the Bavarian State Painting Collections. Their dates and artists are unknown.

In the north-eastern corner of the palace we enter the **Small Breakfast Room**, which connects to the **Dining Room**. The paintings "Pheasant Shooting" and "Partridge Shooting" by Philipp Ferdinand Hamilton (1664–1750) are on loan from the Bavarian State Painting Collections.

Next to the Stove Salon is the **Gobelin Salon**, which owes its name to the Gobelin tapestries hanging here. The tapestry "Queen with Entourage" was probably woven at the end of the 16th century in Brussels, the tapestry "Courtship" is thought to come from Flanders

🇨🇪 Prohlídka paláce

Vstupní vestibul zdobí freska s námětem „Pomíjivost“, která je stejně jako freska „Ikarův pád“ v zahradním vestibulu připisována Janu Jakubu Steinfelsovi (1651–1730). Štuková výzdoba zde i jinde v paláci je dílem Tommasa Soldatiho (1665–1743).

Hlavní schodiště je prvním reprezentativním barokním schodištěm podle vídeňského vzoru v Praze. Fotografie, lemující schodiště, připomínají dramatické události roku 1989, velké „L“ na kandelábrech na zábradlí zase časy, kdy byl palác ve vlastnictví rodiny Lobkoviců. Světelná tabule ukazuje světelnou instalaci paláce, jak jej v roce 2014 navštívil Philipp Geist. Freska zdobící strop schodiště alegoricky znázorňuje válku a mír. Vznikla pravděpodobně po roce 1713, kdy palác vlastnila rodina Kolowratů-Libštejnských.

V **prvním příjmacím salonu** v prvním patře se nachází nástropní freska „Hostina múz“ od neznámého autora. Sál sloužil dříve pravděpodobně jako jídelna. Čtyři malby v této místnosti jsou záplůčkou německého velvyslanectví v Paříži.

Přímo se pak vchází do **místnosti s kachlovými kamny**, již dominují působivá kachlová kamna, pocházející pravděpodobně z doby vzniku paláce. Zatápělo se v nich stejně jako v kamnech sousedního gobelínového pokoje z komory mezi oběma místnostmi. Obrazy v místnosti s kachlovými kamny jsou záplůčky Bavorských státních sbírek. Autoři obrazů jsou neznámi stejně jako doba jejich vzniku.

V severovýchodním rohu paláce je **malá jídelna**. Na ni navazuje **velká jídelna**. Obrazy Lov bažantů a Lov koroptví od Philippa Ferdinanda Hamiltona (1664–1750) jsou záplůčky Bavorské státní galerie.

Vedle krbové místnosti je **gobelínový pokoj**, který vděčí za své dnešní jméno nástěnným gobelínům. Gobelín „Královna s doprovodem“ vznikl pravděpodobně koncem 16. století v Bruselu, gobelín „Námluvy“ pravděpodobně v první polovině 17. století ve Flandrech. Oba gobelíny pocházejí z inventáře Spolkového ministerstva zahraničí.

and is probably from the first half of the 17th century. Both are the property of the Foreign Ministry in Berlin.

The most important room on the first floor is the central **Domed Hall**, which extends over two floors, its ceiling reaching as high as 13.5 meters. One feature that will not be found anywhere else in Prague is the series of 16 statues of Hermes, which appear to be carrying the ceiling. The niches above the doors feature depictions of the Labours of Heracles, and the room was originally called the Heracles Hall after them. Ludwig van Beethoven (1770–1827) and Carl Maria von Weber (1786–1826), who were supported by the Lobkowitz family, are said to have given concerts here. The Domed Hall still houses concerts, as well as conferences and receptions. The balcony doors lead onto the so-called "Genscher-Balcony", where Foreign Minister Hans-Dietrich Genscher addressed East Germans fleeing via the Embassy on 30th September 1989.

The four **Painted Rooms** in the ground floor date from between 1708 and 1712 and are probably the work of Johann Jakob Stevens von Steinfels (1651–1730). The main room is painted with landscapes in the Chinese style fashionable at the time. In the two vaulted smaller rooms on each side, the frescos feature views into the garden and "statues", such as Jupiter above the fireplace. The smallest room features blue-and-white portraits and landscapes in little cartouches, and the collection of Japanese vases is also well worth looking at.

The offices of the Embassy staff are on the mezzanine floor, also in the left wing and on the second floor, which houses the Ambassador's private apartment. The basement of the right wing, accessible from the service yard, used to house stabling for up to 40 horses.

The Garden

Originally the garden and the palace were planned as one. The open entranceway to the palace led into a grand terraced garden with water pools. Towards the end of the 18th century, the French style Baroque garden was transformed into an English park. The garden, continuing up Petřín Hill, was one of the finest in Prague and became a popular attraction when it was opened to the public in the 19th century. To

this day, the public has unlimited access to a large part of the former Lobkowitz Garden. Today's Embassy garden is just a fragment of the original extensive park. Some of the trees, including a ginkgo, survive from this time. There are four sandstone statues in front of the fence on the Petřín side of the garden. They originally stood on the roof of the palace, where they have been replaced by copies. They depict King Herod, a Turkish soldier and two Roman soldiers, symbolizing empires that were in their time enemies of Christendom.

Since 2001 the garden has also been adorned by a rather unusual bronze sculpture by David Černý (*1967) called "**Quo Vadis**". It takes the form of a life-size East German Trabant car on legs, reminding us of the events of 1989. The original from 1991 is in the Zeitgeschichtliches Forum gallery in Leipzig. In 1989 several thousand citizens of the German Democratic Republic climbed over the fence of the Embassy in the hope of being able to leave for West Germany. The fence was replaced in 2001 for security reasons.

The garden is separated from the **grand courtyard** at the palace entrance by railings. The sandstone statues on the pillars portray the Rape of Persephone and Heracles fighting Antaeus, a theme we can also find in the painted rooms within the palace.

The Orangery

The former orangery was renovated after 1989 and now houses offices of the Embassy. The Salla Terrena is all that survives of the original building. As in the Domed Hall, there is also a row of statues of Hermes.

The Façades

The north façade, facing the street, was probably designed by Alliprandi. The pediment is decorated with the arms of the Lobkowitz and Černín families, surrounded by a cloak and various weapons.

The garden façade is dominated by the curve of the central part of the building, housing the Domed Hall over two floors. The famous "Genscher Balcony" is supported by four columns.

jeden turecký a dva římsí vojáci mají znázorňovat říše, které byly ve své době nepřáteli křesťanství.

Události z roku 1989 připomíná skulptura Davida Černého (*1967) „**Quo Vadis**“, trabant na čtyřech nohou. Bronzový odlitek stojí v zahradě od roku 2001. Originál díla vytvořeného v roce 1991 je uložen ve sbírce Fóra současných dějin v Lipsku. **Plot**, přes nějž přelézali v roce 1989 občané NDR, byl po roce 2001 nahrazen z bezpečnostních důvodů plotem vyšším.

Mřížovým plotem je od zahrady oddělen **čestný dvůr**. Pískovcové sochy na sloupcích znázorňují únos Persefony Hádem a zápas Hérakla s Antaiem. Tento souboj je znázorněn i ve freskových sálech.

Oranžérie

V bývalé oranžérii, renovované po roce 1989, jsou dnes kanceláře velvyslanectví. Salla terrena je jedinou zachovanou originální částí bývalé oranžérie. Stejně jako ve slavnostním kupolovém sále dominuje i zde pás hermovek.

Fasády

Severní fasáda Lobkovického paláce směřující do ulice je pravděpodobně dílem architekta Alliprandiho. V tympanonu jsou vyobrazeny rodové znaky rodiny Lobkoviců a Černínů, pozadí tvoří plášť obklopený zbraněmi a děly.

Zahradnímu průčelí dominuje oválný rizalit, v němž se přes dvě patra rozprostírá slavnostní kupolový sál. Čtyři sloupy podírají známý „Genscherův balkon“.

Centrem prvního patra a srdcem paláce je slavnostní **kupolový sál** rozprostírající se svou výškou 13,5 m přes dvě patra. V pražském prostředí zcela ojedinělý je pás šestnácti hermovek, které jako by nesly strop. Nad dveřmi jsou v medailonech reliéfní scény Heraklových zápasů, sál se také proto dříve nazýval Heraklův sál. Zde měli koncertovat Ludwig van Beethoven (1770–1827) a Carl Maria von Weber (1786–1826), k jejichž mecenášům rodina Lobkoviců patřila. Dnes se zde pořádají koncerty, diskuse, přednášky, konference a recepce. Balkónové dveře zde vedou přímo na tzv. „Genscherův balkon“ s pamětní deskou, připomínající 30. září 1989.

Čtyři **freskové sály** v přízemí vznikly v letech 1708 až 1712 a jsou pravděpodobně dílem Jana Jakuba Steinfelse (1651–1730). Hlavní sál zdobí krajiny v tehdy módním čínském stylu. V obou postranních místnostech s klenbou zdobí stěny zahradní výhledy, ale také „sochy“, jako je např. Jupiterova socha nad krbem. V menší místnosti jsou pozoruhodné, v malých kartuších malované modrobílé portréty a krajiny a sbírka japonských váz.

V mezaninu paláce a v levém křídle a ve druhém patře se nacházejí kanceláře pracovníků, ve druhém patře pak soukromá rezidence velvyslance. Ve sklepním prostoru pravého křídla, který je přístupný z hospodářského dvora, byly dříve stáje až pro 40 koní.

Zahrada

Zahrada a palác původně vznikly jako jeden celek. Otevřený vstupní prostor paláce přecházel do nádherné terasovité zahrady s jezírky. Tato barokní zahrada ve francouzském stylu byla již koncem 18. stol. přeměněna v anglický park. Zahrada, rozprostírající se přes Petřín, patřila k nejkrásnějším v Praze a těšila se po svém zpřístupnění veřejnosti v 19. stol. velké oblibě. I dnes je velká část bývalé Lobkovické zahrady volně přístupná. Dnešní zahrada velvyslanectví je jen malým zbytkem dříve tak nádherné zahrady, kterou připomínají staré stromy jako např. ginkgo. Před plotem ve směru k Petřínu stojí pískovcové sochy, které stály dříve na střeše paláce a byly nahrazeny kopiemi: král Herodes,